

Hebreeën 12:12-17

Hebreeën 12 vergelijkt het leven van een gelovige met een hardloopwedstrijd in een stadion. Vorige keer hebben we gezien dat we tijdens die wedloop van het leven ook met tegenslagen te maken hebben. Dat was bij de Here Jezus ook zo. Hij heeft tot bloedens toe weerstand moeten bieden aan de zondaars. Die tegenstand waar we mee te maken hebben, komt niet bij God vandaan, maar God gebruikt het wel om ons op te voeden. Dat betekent dat woord 'tuchtigen' namelijk letterlijk. Om bij het beeld van de hardloopwedstrijd te blijven: God wil ons als het ware trainen, zodat we in staat zijn de wedstrijd te lopen. Die training ondergaan we 'tot ons nut'. Zo gaat dat met trainen. De meeste voetballers vinden bijvoorbeeld een looptraining niet echt leuk, maar het is wel tot je nut. Daardoor ben je in een betere conditie en kun je het de hele wedstrijd vol houden.

In het 12^e vers roept de schrijver ons nogmaals op om vol te houden. Heft dan de slappe handen op en strekt de knikkende knieën, en maakt een recht spoor met uw voeten. Een sportman moet zijn gewrichten activeren. Zo blijft hij in conditie en kan hij de wedstrijd lopen. "Een recht sporen met de voeten maken" betekent zoiets als de goede baan, of het juiste parcours blijven lopen. Want wie van de baan afraakt, verliest de controle over zijn lichaam en loopt het gevaar van blessures. Wat kreupel is geneest niet, en wat gezond is loopt het gevaar kreupel te worden.

Vanaf het 14^e vers gaat de schrijver nu over op andere vermaningen, die geen directe verbinding hebben met de volharding van de gelovigen onder vervolging. De gelovigen worden opgeroepen te jagen naar vrede met allen en naar de heiliging. Zo op het eerste gezicht lijkt het hier over twee heel verschillende dingen te gaan. De vrede met allen betreft de onderlinge band in de gemeente, en met je medemens, terwijl de heiliging gericht is op de Here God. De twee onderwerpen komen echter al dichter bij elkaar wanneer alternatieve formuleringen gebruiken 'liefde voor elkaar en liefde voor God'. Hier herkennen we meteen het Grote Gebod God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf. *Jaagt naar vrede met allen*. De oproep om naar de vrede te jagen komt zowel in het OT (Ps.34:15) als in het NT (bijv. Rom. 12:18, 14:19) voor. Met dit jagen naar vrede wordt in de eerste plaats bedoeld op het gemeenteleven, maar het heeft ook te maken met mensen buiten de gemeente. Christenen behoren geen mensen te zijn die de onderlinge verhoudingen verstoren.

Dat past niet in een christelijke levensstijl. De bijbel gebruikt hier het woord jagen. Zoals de jager bij de jacht zich volledig concentreert op het wild dat hij wil schieten, zo moeten christenen alles op alles zetten om met allen in vrede te leven. In de bergrede verklaart de Here Jezus deze mensen gelukkig: *zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.* Als je eenzijdig alle nadruk legt op het in vrede leven met elkaar dan kun je de indruk krijgen dat je omwille van de lieve vrede alles maar goed moet vinden in de gemeente. Vandaar dat het tweede waar gelovigen naar moeten jagen de heiliging is. De naastenliefde en de heiliging mogen niet tegen elkaar uitgespeeld worden. Natuurlijk moeten we onze naaste liefhebben, maar dat betekent niet dat we zonde geen zonde meer mogen noemen. Want levensheiliging heeft alles te maken met het nalaten van de zonde. Het is goed mogelijk dat de schrijver ook hier weer aan de Bergrede heeft gedacht. Want de woorden 'zonder welke niemand de Here zal zien' komen we in iets andere bewoordingen ook weer in de Bergrede tegen: *zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien.* Reinen van hart zijn mensen die ernst maken met hun heiliging. Die mensen zullen God zien. Hebreëën zegt dat we de Here niet zullen zien zonder heiliging. In iets andere woorden wordt hier hetzelfde gezegd.

Ziet daarbij toe dat niemand verachtere van de genade Gods.... In vs. 15 worden alle gelovigen opgeroepen om toe te zien op elkaar. Van het werkwoord dat gebruikt is voor toezien is ook het woord opziener afgeleid. In de bijbel wordt dit woord gebruikt voor de oudsten van de gemeente. In veel gemeenten ligt de verantwoording van opzicht eenzijdig bij de kerkenraad van de gemeente. Hier worden alle gelovigen gestimuleerd om op elkaar toe te zien. Dit sluit natuurlijk prachtig aan bij de visie van de Vrije Evangelische Gemeenten die het priesterschap van alle gelovigen hoog in het vaandel hebben. Gelovigen in de gemeente hebben een verantwoordelijkheid voor elkaars geestelijk welzijn. Toezien dat niemand achterop komt en de genade van God dreigt kwijt te raken.

Tenslotte wil ik nog kort iets zeggen over Ezau. U weet waarschijnlijk wel dat Ezau zijn eerstgeboorterecht aan zijn broer Jakob verkocht voor een schotel linzemoes. Nu kan vs. 17 ons wel in verwarring brengen.

Want gij weet, dat hij later, toen hij toch de zegen wilde erven, afgewezen werd, want toen vond hij geen plaats voor berouw, hoewel hij het onder tranen zocht.

De indruk kan bestaan dat Ezaü zich wel wilde bekeren, maar dat de mogelijkheid hem niet werd gegeven. Hij zocht onder tranen plaats voor berouw. Naar mijn idee gaat dit inhoudelijk in tegen de hele Bijbel. Nergens vinden in de Schrift dat God voor mensen die vurig wensen zich te bekeren, de mogelijkheid daarvoor afsnijdt. Dat heeft te maken met Gods karakter: Hij schept geen behagen in de dood van een zondaar, maar daarin dat hij zich van zijn wegen bekeert en leeft (Ez.18:23). Als Ezaü zich had willen bekeren zou God dat niet geblokkeerd hebben. Maar dat wilde hij helemaal niet. In Gen. 27 is er niets dat er daarop wijst. Wat we wel lezen is dat Ezaü onder tranen alsnog de zegen trachtte te bemachtigen. En dat bedoelt de schrijver van de Hebr. Brief ook te zeggen. Ezaü had geen berouw, hij probeert de zaak terug te draaien. Bij 'hoewel hij daarnaar onder tranen zocht' slaat het 'daarnaar' terug op de 'zegen' en niet op het 'berouw'.

Nogmaals, voor mensen met berouw over gedane zonden is er altijd een weg terug bij de Here God. Hij wil niets liever dan dat we tot Hem komen en onze zonden erkennen. Want juist voor die zonden heeft God zelf in Zijn Zoon een dure prijs betaald. Wie op Jezus zijn geloof bouwt zal dan ook nooit beschaamd uitkomen!

Amen.